

РЕШЕНИЕ

№ 457

гр. Пловдив, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Иван Ал. Анастасов

Цвета Б. Борисова

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Цвета Б. Борисова Въззивно гражданско дело
№ 20235300503336 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от Б. Д. Б., ЕГН ***** против Решение № 4156 от 18.10.2023г., постановено по гражданско дело № 3424/2022г. по описа на Районен съд - Пловдив, в частта, с която е отхвърлен искът срещу „Елезиум“ ЕООД за неплатено трудово възнаграждение за разликата над сумата от 228, 17 лева до пълния предявен размер от 800 лева, както и искът за мораторна лихва за разликата над сумата 9,39 лева до пълния предявен размер от 39,33 лева, както и за периода от 23.08.2021г. до 31.08.2021г. Жалбоподателят счита правните изводи и фактическите констатации на решението за неправилни в обжалваната част. Искането е за отмяна на първоинстанционното решение в атакуваната част, като искът бъде уважен за размер от 800 лева заедно с претенцията за мораторна лихва в размер от 39, 33 лева. С оглед основателността на така предявения иск, жалбоподателят счита, че не следва да бъде осъден за заплащане в полза на ответника разноски, представляващи адвокатско възнаграждение, по съразмерност.

Ответникът по жалбата „Елезиум“ ЕООД, ЕИК 206064225 заявява становище за неоснователност на жалбата и иска потвърждаване на решението в обжалваната част. Претендират се разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните, окръжният съд приема следното:

Въззивната жалба е подадена в предвидения от закона срок от лице, имащо право на жалба и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните основания в жалбата.

Настоящият състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо, поради което дължи произнасяне по същество на правния спор в рамките на заявените във въззивната жалба доводи.

При въззивната проверка за нарушение на императивни материалноправни норми при постановяването му и при проверка на неговата правилност по изложените в жалбата оплаквания Пловдивски окръжен съд намира следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Б. Д. Б. срещу „Ей си джи трейд“ ООД и „Елезиум“ ЕООД, като срещу ответника „Ей си джи трейд“ ООД са предявени обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 КТ вр. с чл. 225 от КТ, чл. 224, ал. 1 от КТ, чл. 128, т. 2 от КТ и чл. 245 от КТ, вр. с чл. 86 от ЗЗД, а срещу ответника „Елезиум“ ЕООД исковите са с правна квалификация чл. 128, т. 2 от КТ и чл. 245 от КТ, вр. с чл. 86 от ЗЗД. Ищецът Б. Д. Б. е предявил срещу ответниците обективно и субективно съединени иски, както следва: Срещу ответника „Ей си джи трейд“ ООД – иск да бъде признато за незаконно уволнението му, извършено със Заповед № 372/02.02.2022г., да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в ресторант „***“ – гр. Б., както и да бъде осъден ответникът да му заплати следните суми: сумата от 1600 лева, неплатено трудово възнаграждение за месеците декември 2021г. и януари 2022г., по 800 лева месечно, както и мораторна лихва върху сумата от 1600 лева в размер на 32 лева за периода 05.12.2021г. – 15.02.2022г.; сумата от 120 лева – обезщетение за три дни неползван платен годишен отпуск, дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение; сумата от 4800 лева – обезщетение за оставане без работа за 6 месеца след уволнението, за периода 02.02.2022г. – 02.08.2022г. В уточняващите молби изрично заявява, че

претендира и законна лихва върху главниците.

Срещу ответника „Елезиум“ ЕООД, ЕИК: 206064225, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Сливница“ № 6А, ет. 2, представлявано от управителя М. К. – иск да бъде осъден ответникът да му заплати следните суми: Сумата от 800 лева, неплатено трудово възнаграждение за периода 23.08.2021г. – 14.09.2021г., мораторна лихва върху него за периода 23.08.2021г. – 15.02.2022г. в размер на 39, 33 лева. Претендира и законната лихва от завеждане на исковете насетне по отношение на всяка от главниците.

От ответника „Ей си джи трейд“ ООД е постъпило писмено становище за допустимост, но неоснователност на исковете. Твърди се, че всички дължими суми за трудови възнаграждения и обезщетения на ищеца да са платени. Сочи се, че прекратяването на посоченото основание – чл. 325, т. 4 от КТ, е било законосъобразно извършено, тъй като е била завършена определената работа. Ищецът бил назначен за *** на обект – ресторант „***“ гр. Б., обл. Б., като към 02.02.2022г. възложената работа била завършена. Твърди се тази дата да съвпада с обявена пандемия в цялата страна от Covid 19, което довело до прекратяване и на други трудови договори, освен този на ищеца. Навежда се довод, че към м. март 2022г. дейността на обекта била вече преустановена, което било видно и от издадени фискални бонове. Освен това, дейността на самия обект била с временен, сезонен и краткотраен характер – касало се за ресторант, отворен само през зимния сезон, и ищецът е заел това. С оглед на горното се твърди уволнението да е законосъобразно, поради което исковете за отмяната му и възстановяване ищеца на работа са неоснователни. Отделно от това, счита за недоказано ищецът да е бил без работа в целия шестмесечен период, поради което на това самостоятелно основание искът по чл. 225 от КТ следвало да се отхвърли.

В срок е постъпил и писмен отговор от ответника „Елезиум“ ЕООД, чрез пълномощника адв. М. З.. С отговора се взема становище за допустимост, но неоснователност на исковете. Оспорва се между страните да е бил сключен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма, с оглед на което се твърди исковете да са неоснователни.

С постановеното по спора Решение № 4156 от 18.10.2023г. по гражданско дело № 3424/2022г. по описа на Районен съд - Пловдив,

първостепенният съд е постановил следното: (1) признал е уволнението на Б. Д. Б., извършено със заповед № 372/02.02.2022г. на „Ей си джи трейд“ ООД, с която трудовото му правоотношение е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 4 от КТ, считано от 02.02.2022г., за незаконно и го е отменил, като е възстановил Б. Д. Б. на заеманата преди уволнението работа – “****” в ресторант „****“ – гр. Б. с работодател „Ей си джи трейд“ ООД; (2) „Ей си джи трейд“ ООД е осъдено да заплати на Б. Д. Б. сумата от 1760 лева, представляваща обезщетение на осн. чл. 225 ал. 1 от КТ за периода 02.02.2022г. – 07.04.2022г. включително, в който ищецът е останал без работа вследствие на незаконното уволнение, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 15.02.2022г., до окончателното ѝ плащане, като е отхвърлил искът по чл. 225, ал. 1 от КТ за разликата над сумата от 1760 лева до пълния предявен размер от 4800 лева, както и за периода 08.04.2022г. – 02.08.2022г., като неоснователен; (3) осъдил е „Ей си джи трейд“ ООД да заплати на Б. Д. Б. сумата от 1396, 77 лева, представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода 05.12.2021г. – 01.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от 15.02.2022г. до окончателното ѝ плащане, както и сумата от 3, 62 лева- мораторна лихва върху неплатеното тр. възнаграждение за м. 12.2021г., за периода от 26.01.2022г. до 14.02.2023г., като е отхвърлил иска за неплатено трудово възнаграждение за разликата над сумата от 1396, 77 лева до пълния предявен размер от 1600 лева, както и иска за мораторна лихва за разликата над сумата 3, 62 лева до пълния предявен размер от 32 лева, както и за периода от 05.12.2021г. до 25.01.2022г., като неоснователен; (4) осъдил е „Ей си джи трейд“ да заплати на Б. Д. Б. сумата от 108 лева, представляваща обезщетение по чл. 224 КТ за 3 дни неползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва върху главницата за периода от 15.02.2022г. до окончателното ѝ плащане, като е отхвърлил иска за обезщетение по чл. 224 КТ за разликата над сумата от 108 лева, до пълния предявен размер от 120 лева, като неоснователен; (5) осъдил е Б. Д. Б. да заплати на „Ей си джи трейд“ ООД сумата от 135, 31 лева - адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част от исковете; **(6) осъдил е „Елезиум“ ЕООД да заплати на Б. Д. Б. сумата от 228, 17 лева, представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода 23.08.2021г. – 14.09.2021г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от 15.02.2022г. до окончателното ѝ плащане, както и**

сумата от **9, 39 лева - мораторна лихва** върху неплатеното тр. възнаграждение за периода от падежа на всяко вземане, считано от 01.09.2021г. до 14.02.2023г., като **е отхвърлил** иска за неплатено трудово възнаграждение за разликата над сумата от 228, 17 лева до пълния предявен размер от 800 лева, както и иска за мораторна лихва за разликата над сумата 9,39 лева до пълния предявен размер от 39, 33 лева, както и за периода от 23.08.2021г. до 31.08.2021г., като неоснователен; (7) осъдил е Б. Д. Б. да заплати на „Елезиум“ ЕООД сумата от 258, 11 лева- адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част от исковете; (8) осъдил е „Ей си джи трейд“ ООД да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС сумата от 396, 27 лева – държавна такса по делото, като и сумата от 195 лева – разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда; (9) осъдил е „Елезиум“ ЕООД да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС сумата от 100 лева – държавна такса по делото, както и сумата от 65 лева – разноски за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Пред настоящата инстанция не се повдига спор относно установените от РС обстоятелства, както следва:

По исковете по чл. 128, т. 2 от КТ, вр. с чл. 245, ал. 1 и 2 от КТ, и чл. 86 от ЗЗД срещу ответника „Елезиум“ ЕООД безспорно се установява от направената справка от НАП, че Б. Б. е полагал труд в ответното дружество.

В хода на първоинстанционното производство е прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза на в. л. Б. Д.. От същото се установява, че при ответника „Елезиум“ ЕООД начисленото БТВ за м.август 2021г. е в размер на 109,74 лв., нетно ТВ – 85,16 лв. и изплатено нетно ТВ е 0,00 лв. За м.септември 2021г. начисленото БТВ е в размер на 181,08 лв., нетно ТВ – 143,01 лв. и изплатено нетно ТВ е 0,00 лв.

Спорен пред настоящата инстанция е въпросът какъв период от време е полагал труд ищецът-жалбоподател при „Елезиум“ ЕООД, респ. какъв е размерът на дължимото трудово възнаграждение за изработеното време. В тази връзка ПОС приема следното:

Видно от справката от НАП, приета като писмено доказателство от районния съд, ТПО между ищеца и ответника „Елезиум“ ЕООД е регистрирано с дата на сключване 23.08.2021г. и дата на прекратяване

14.09.2021г.

От приетото по делото експертно заключение се установява, че начислените трудови възнаграждения, съобразно отработеното време, за м. август – 85,16 лева и за м. септември – 143, 01 лева са дължими, тъй като не са изплатени.

Правилен е изводът на районния съд, че на ищеца не се дължи по-голяма сума от начислената. Макар ищецът да излага твърдения, че е полагал труд при ответното дружество в продължение на 23 работни дни без почивка, не са ангажирани доказателства в този смисъл. Напротив, това твърдение се оборва и от представената от жалбоподателя справка от НАП, която кореспондира с представените от „Елезиум“ ЕООД ведомости относно отработените от Б. Б. дни за месеците август и септември 2021г., удръжките от работодателя и дължимото трудово възнаграждение. През м.август дните, през които жалбоподателят е полагал труд са шест на брой, а през м.септември – осем. Дължимото трудово възнаграждение следва да се определи, съобразно отработеното време – 14 дни и след приспадане на направените от работодателя удръжки. Ето защо претенцията на жалбоподателя се явява недоказана и неоснователна.

С оглед гореизложеното, правилни са изводите на първоинстанционния съд и по отношение на претендираната мораторна лихва. В случая трудовото възнаграждение се заплаща до края на месеца, за който е положен труда, тъй като липсват доказателства за други уговорки между страните за заплащане на възнаграждението. Мораторна лихва върху сумата от 85,16 лева (възнаграждение за м.август) се дължи от 01.09.2021г. до 14.02.2022г.(денят, предхождащ завеждане на исковата молба), съответно мораторна лихва върху сумата от 143,01 лева (възнаграждение за м.септември) се дължи от 01.10.2021г. до 14.02.2022г. Иначе казано, мораторната лихва, начислена върху дължимото за м.август възнаграждение е в размер на 3,95 лева, а за м.септември - в размер на 5, 44 лева. Следователно, за разликата над 9,39 лева до пълния предявен размер от 39,33 лева, както и за периода от 23.08.2021г. до 31.08.2021г. искът за мораторна лихва се явява неоснователен.

Поради гореизложеното, първоинстанционното решение следва да бъде отменено потвърдено, а жалбата – оставена без уважение.

Исходът на спора налага присъждане на разноси в полза на „Елезиум“ ЕООД в размер от 480 лв., представляващи адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 4156 от 18.10.2023г., постановено по гражданско дело № 3424/2022г. по описа на Районен съд - Пловдив в обжалваната му част.

В останалата необжалвана част решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА Б. Д. Б., с ЕГН: ***** да заплати на „Елезиум“ ЕООД, ЕИК: 206064225, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Сливница“ № 6А, ет. 2, сумата от 480 лева - адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____